

vel excessisset limites suae facultatis, aut processisset uti mixtus exequatur, vel an appellationes fuissent interpositae in casibus in quibus jus commune expresse illas permittit. Secundarie vero censeretur Commissarius procedere, uti merus, vel mixtus exequatur, ac demum an Commissarius praedictus, & Notarius Cruciatum possint cogi ad tradendum acta ad effectum, ut Collector de praemissis cognosceret, & an idem Commissarius parere teneretur inhibitionibus desuper sibi a Collectore factis sive faciendis; iidem Cardinales una cum Praelatis praedictis articulis hujusmodi exacte discussis, ad primum dubium responderant, praedictam cognitionem spectasse, & pro tempore spectare ad Collectorem uti Superiorem Commissarii Cruciatum. Ad secundum vero tunc eundem Commissarium procedere uti merum exequatorem, quando absque Judiciali cognitione exequeretur purum, & nudum factum super rebus expressis in eisdem Literis Cruciatum: Mixtum vero exequatorem dici, quando assumeret Judicalem cognitionem super re prius non cognita, aut quando se opponeret aliquis legitimus contraditor. Ad tertium denique, post eundem Commissarium, & ejus Notarium cogi a Collectore ad tradendum acta, & quemadmodum Collector, postquam cepisset cognoscere de gravaminibus, seu excessibus supra praedictis, aut an appellationes essent admittenda, posset canonice inhibere eidem Commissario, ita Commissarius teneretur hujusmodi inhibitioni parere; interim autem quo acta transportarentur coram Collectore, posset idem Collector concedere superflatorias ad tempus, sive acta denegarentur, sive malitiose eorum transportatio differretur, sive alia extarent qualitates, & circumstantiae, ex quibus in aliis casibus idem facien. foret: & licet dictus Antonius Commissarius se declarationibus, seu resolutionibus praedictorum Cardinalium pariturum promississet, nihilominus propriae salutis immemor declarationes, seu resolutiones easdem parvipendens, iis non solum cum effectu parere recusaverat, verum etiam dictas Sacrosanctum Missae Sacrificium in privatis Oratoriis, ut praefertur, celebrandi licentias concedere, & ad hunc effectum Literas Apostolicas super concessione gratiarum spiritualium, & temporalium d. Cruciatum emanatas alterare, in iisque, quod licentias hujusmodi concedere poterat, adjungere, easque Literas sic alteratas, sive earum exempla, etiam impressa publicari facere praesumpserat, aliaque quamplurima in auctoritatis hujus Sanctae Sedis praedictum, & contemptum, ac contra declarationes, seu resolutiones hujusmodi facere, dicere, & gerere non erubuerat.

Confirmatio
de liberatione,
de quibus in
Rubrica.

§.2. Nos praemissis pro muneris nostri debito, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnes, & singulas declarationes, seu resolutiones supra expressas hu-

jusmodi cum omnibus in eis contentis, & inde sequutis quibuscumque apostolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervenerint, supplevimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nuncio Apostolico committitur eorum exequutio.

§.3. Cum autem hodie supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Portugalliae, & Algarbiorum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectum filium Antonium de Mendoza Canonicum Doctorem Ecclesiae Portalegren. in Commissarium Generalem Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, & temporalium ejusdem Cruciatum in locum dilecti filii Michaelis de Castro ad Ecclesiam Viscen. promovendi cum omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, & indultis eidem Machaeli concessis, juxta tamen declarationes praedictas, substituerimus, & subrogaverimus;

Nos volentes easdem declarationes debita, ut par est exequutioni demandari, & a dicto Antonio de Mendoza moderno, & pro tempore existenti dictae Cruciatum Commissario, ceterisque omnibus, & singulis, ad quos spectat inviolabiliter observari; Motu, scientia, & deliberatione similibus tibi per praesentes committimus, & mandamus, ut eidem Antonio de Mendoza moderno, & pro tempore existenti gratiarum dictae Cruciatum in eisdem Regnis Commissario, sub excommunicationis majoris latae sententiae, ac privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, etiam speciali nota, & expressione dignorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, eo ipso absque ulla declaratione incurrendis, auctoritate nostra praecipias, & mandes, ne licentias Sacrosanctum Missae Sacrificium in privatis Domorum Oratoriis celebrandi, seu respective celebrare faciendi quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, Ordinis, & conditionis existentibus quavis ex causa, vel qualitate colore, aut praetextu concedere, nec Literarum apostolicarum super concessione dictae Cruciatum concessiarum, ut praefertur, summaria, vel exempla Literis concessionis praedictae Cruciatum non conformia imprimere, seu publicare, aut imprimi, seu publicari facere audeant, seu praesumant, nisi prius eadem summaria, vel exempla a te, seu de tuo mandato per personas ad hoc idoneas a te deputatas, revisas, & si opus fuerit, correctas, & emandas, & cum eisdem Literis diligenter collata fuerint, nec quisquam contra earumdem declarationum formam, continentiam, & tenorem innovare, seu attentare audeat, vel praesumant.

Clausula.

§.4. Decernentes praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque quovis praetextu, causa, vel qualitate colore, de subreptionis, vel

vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, infringi, vel retractari, in jus, vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque juris, gratiae, vel facti remedium intentari, seu impetrari, aut sic impetrato, vel concessio quempiam illo uti, seu se juvare in iudicio, vel extra ullo unquam tempore posse, sed illas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficaciter existere, & fore suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque a praedicto Antonio moderno, & pro tempore existente gratiarum Cruciatum hujusmodi Commissario, ac aliis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, ac definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obstatum.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusvis statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Literis apostolicis eidem Commissario, ac quibusvis aliis personis, sub quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis ten. specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum ten., ac si de verbo ad verbum inferrentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes hac vicedumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 16 Junii 1634. An.XI.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

Confirmatio Statutorum Societatis Exaltationis Sanctae Crucis extra muros Civitatis Parisiensis erectae.

Ex Reg. in Secret. brev.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Licet omnia Christi fidelium vota, quae ad animarum salutem, divinique cultus augmentum in dies magis promovendum facere intelligimus, ad exaltationis gratiam libenter admittamus, ea tamen praecipuo paterna charitatis affectu complectimur, quae in peculiarem Sanctae Crucis venerationem tendere dignoscuntur. Unigenitus enim Dei filius homo factus, in illa humani generis salutem operatus, ac insons pro fontibus hostia factus est, & effuso pro injustis sanguine, justus mortis servitutum suscepit, ut Nobis vitae aeternae tribueret libertatem: unde merito militantis Ecclesiae praenotio concinitur, Beata cujus brachii seclipependit pretium.

Exordium.

§.1. Cum itaque, sicut nonnulli Christiani fideles Civitatis Parisiensis. Nobis nuper exponi fecerunt, una pia, & devota utriusque sexus Christianifidelium Societas sub invocatione exaltationis Sanctae Crucis ordinari auctoritate, ad procurandam Haereticorum conversionem, in Ecclesia Domus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francis Cappuccinorum nuncupatorum prope, & extra muros Civitatis Parisiensis, canonice erecta, & instituta, & pro felici illius regimine, & gubernio nonnulla statuta, sive Capitula edita, statuta vero sive Capitula hujusmodi de mandato nostro correctas, & emendatas fuerint, tenoris sequentis videlicet.

Extra muros Civitatis Parisiensis. Societas Exaltationis S. Crucis instituitur.

Regula, & Statuta Societatis exaltationis Sanctissimae Crucis institutae ejusdem Festo die 14. Septembris anno salutis 1632. in Cenobio PP. Cappuccinorum, quod est Lutetiae Parisiorum in Suburbio S. Hononii per admodum R. P. F. Hyacinthum Parisium Concionatorem Cappuccinorum, & Apostolicum Missionarium.

Quae sua condic Statuta.

De Institutione, ac sine Societatis Cap.I.

Fuit haec Societas Lutetiae Parisiorum in Suburbio Sancti Honorati intra Coenobii PP. Cappuccinorum septa, a pio quorundam catholicae Religionis propagandae studio instituta, ut ejus sodales pro suo quicquid modulo in Haereticorum ad veram, catholicamque religionem conversionem incumbere, & qua spiritualibus, qua temporalibus collatis subsidiis iis opem ferre, atque eos in suscepta religione confirmare possent; Ideo ad hunc finem amplectimur, cujuscumque fortis homines amplectimur, puta ecclesiasticos, seculares, Principes, viros doctos, ac mediocri fortis homines, ut quisque Deo adjuvante suae conditionis hominibus ferre opem, atque facili negotio, qua congressibus, qua hortationibus, qua in-

teger-

tegerimã vitæ exemplis, ad veram fidei semitam reducere, ac restituere possit.

Hoc vero nomine Exaltationis Sanctissimæ Crucis hanc Societatem visam est insignire non modo, quia eodem Festo die ejusdem Sanctissimæ Crucis, ac Crucifixi ope sumpsit exordium, verum etiam quia ad ejusdem exaltationem, non minus facere videtur Hæreticorum ad verum Crucis cultum, & Religionem revocatio.

Quam verum sublime, & Deo gratum hoc sit institutum, vel inde licet cognoscere, quod Dionysio Areopagita teste, a quo nostræ Religionis exordium sumpsimus, divinorum omnium divinissimũ est cooperari Deo in salutem animarum, & si Apostolo prædicante inimicorum Crucis Christi finem interitum futurum non ambigimus, cur ejusdem Crucis amicorum, qui nempe pro virili ejus disseminandæ gloriæ sunt amantes, æternam vitam finem futurum non dicemus!

*De Sodalibus in hanc Societatem coopram dis.
Cap. II.*

Si porro sunt in hanc Societatem admittendi, qui idonei ad finem Societatis assequendum cognoscantur, & de quibus spes sit, eos serio ad tam sublime opus animum appulsiuros. Ne vero ex nimia sodalium frequentia aliaque oriatur confusio, ac perturbatio, sodales numerum viginti quinque non excedent, nisi forte aliquis per dignitatem, vel opes in Hæreticorum conversione impendendas, vel ob aliud excelsum Dei donum ad dictum opus maxime aptus videretur; tunc enim etiam ultra numerum, in Societatem ingressus non est denegandus.

Antequam aliquis in Societatem admittatur, Societatis totius roganda est sententia: ob quod in tempore absentes, qui facile poterunt, certiores fient, ut in primo consensu adesse, & suam sententiam ferre possint. Quod si duæ tertie sodalium partes admittendum non censuerint, nullo pacto admittatur.

Admittendus vero est nemo, cujus spectata vita, & mores probati non sint, vel de cujus doctrina nulla umquam suspicio exorta sit: quin imo si quis antea in Societate virtute conspicuus, (quod Deus avertat) flagitiis, sceleribusque se implicaret, adeo ut perdita vita, ac moribus Societati, cæterisque malo esset exemplo, & bis, terve admonitus incepto persisteret, per certos homines huic muneri destinatos illi palam fiat, eum diutius in hac Societate, ubi vitæ morumque integritate præfulgere quisque debet, non posse persistere, & fatius esse, si ipse sibi consulat, seque ab ipsa Societate removeat.

Ministri Hæreticorum in Societatem non admittantur, nisi quinquennio ab eorum conversione elapso, dummodo per id tempus, in Christianis moribus, & Catholica Religione persisterint.

In Sociorum defectu maxime est Societati invigilandum, nam ut plurimum ex Lu-

tetia, ejusque Suburbii ex omni hominum genere, & gradu sunt feligendi, ut quisque, quemadmodum initio dicebatur, suæ sortis hominibus Hæreticis, cum quibus agere sæpius contigerit, opem ferre possit, unde eos sibi studebit aggregare, quos ad solam Dei gloriam, Hæreticorum conversionem aptos existimabit. Curabit quoque Societas duos, vel plures Socios in controversiis, Linguisque hebraica, & græca optime versatos habere, qui eos, quos oportuerit possint instruere.

Adscribantur Societati Sacerdotes seculares, & regulares idonei, de suorum tamen Superiorum licentia, qui ab his, ad quos spectat, habeant facultatem absolvendi ab hæresi, schismate, & apostasia a fide, legendi iis libros prohibitos, Apostolica Sede, vel ejus Nuntio.

*De Congregationibus in Societate habendis.
Cap. III.*

Congregatio nec sæpius, quam bis in hebdomada habeatur, nec ultra quindecim dies protrahatur, satius vero esset, si semel in hebdomada haberetur non in dominicis, vel aliis solemnitatibus Domini nostri, Beatissimæ Virginis, aliisque diebus festis est cogenda.

Si vero hoc in Congregationibus solemne, ut quisque quid ab ultima Congregatione circa Hæreticorum conversionem egerit referat, quos scilicet ad fidem reduxerit, quoquomodo affectus alios habeat, quibus relationibus ab unoquoque peractis, Societas quid agendum sit deliberabit.

In fine tandem cujusque Congregationis dies, hora, & locus, quo erit conveniendum, destinabitur, atque de negotio pertractando, qui præsentis fuerint, absentes admonentur.

De Sociorum dissidiis, quæ forte orientur componendis. Cap. IV.

Si forte, (quod absit) dissentiones, ac dissidia aliquot sodales inter orientur pro viribus Societas curet ea componere, eosque in pristinam animorum concordiam revocare, quod si nihil precibus, ac hortationibus profecerit, donec de eorum reconciliatione confiterit, eos ut a Congregatione abstineant admonentur.

Si quis vero dissidentium Societatis arbitrio, se subiciat, eum Societas amplectetur, alii vero adhuc dissidentes, si infra quindecim dies dissentionem, atque animi duritiam non posuerint, in Societatem iterum sine duarum tertiarum partium consensu non sunt admittendi.

Quod si omnes litem, & controversiam Societatis arbitrio examinandam, & componendam subiciant, Societas, rationibus hinc inde excussis, ad Dei gloriam, quod magis videbitur expedire, quodque æquius erit, deliberabit.

De

De his, quæ circa eorum curam, qui de novo ad fidem conversi sunt Societas præstare debet. Cap. V.

Haud segnior quidem Societatis cura esse debet in his confirmandis, quos ad fidem revocavit, quam in revocandis fuit. Unde ne susceptæ eos Religionis poeniteat, sæpius invisere, blandiri, & qua spiritalibus, & qua temporalibus collatis subsidiis eorum indigentis occurrere oportebit.

Hinc paratam semper Domum ad eos recipien., qui ad profitendam Catholicam Religionem sua Domo excefferunt, atque undecumque tandem accesserint Hospitio sunt excipiendi, atque humaniter tractandi, advertendum vero maxime est, ut qui tali Domo, & Hospitio præst, is sit, ut vitæ, ac morum innocentia, ac christiana charitate eos alliciat, & traditis veræ pietatis exemplis, in Catholica Religione magis magisque confirmet. Propterea notæ sanctitatis, ac pietatis esse debet, & si fieri possit, ex Societate ipsa eligendus, qui, & temporalibus necessitatibus consulat, multoque magis spiritalibus collatis subsidiis, ad veræ, & Catholice Religionis studium; observet quoque eorum mores, & Societati referat, ut ipsa temporari, si quid esset opus, providere possit.

Peregrinæ Virgines, ac Mulieres, ab honesta aliqua Muliere sunt excipiendæ, ejusque curæ tradendæ, cujus erit non modo de his, quæ ad vitam necessaria sunt providere, sed pro ejus captu in suscepta religione, qua verbis, qua exemplis confirmare. Ad exactiorem vero earum in Doctrina Christiana, ac fide instructionem religiosi, ac graves viri saltem quinquagenarii sunt substituendi, qui id in Ecclesia, & in aliorum præsentia præstarent. Pro expensis vero, quæ ad harum exceptionem, & sustentationem necessariæ erunt ipsa Societas providebit.

Si forte aliquis ex his, de novo conversis in morbum incideret, atque ob suam, egestatem unde suo morbo, ac miseriæ consulere possit non haberet, curabit pro virili Societas, ut viri in Xenodochio Societatis charitatis excipiantur. Mulieres vero apud ejusdem Societatis Virgines, vel alium in locum, ubi christiana pietate eorum cura geri possit excipiantur.

Reliquis vero assidua febre laborantibus, nec pecunia, nec medicorum, pharmacopolarum, aut aliorum opera opem ferat Societas, nisi prius peccata expiaverint, & sacro pane se refecerint, quod Societati per confessarii eadem, vel alterius e Societate, qui forte adfuisset, constabit: quæ fides per ejusdem Secretarium adnotetur.

Curabit quoque Societas, ut de novo conversi alicui arti, vel servituti addicantur, ad quod etiam omnem feret opem, ut sibi victum comparare, atque honeste vivere possint: iis vero, qui laborem respicientes otio se dedere volent, ne ansa eis in ea vita persistendi præbeatur, nihil omnino præbebitur, nisi fortasse certis de causis aliud Societati videretur.

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

Pueri vero, dum per ætatem licet, ad aliquam artem addiscendam, ad quam aptiores videbuntur, applicentur, vel saltem ad serviendum aliquo in loco, ubi Deo inservire, & victum sibi parare queant. Quod si aliquis ingenio polleat, & de eo spes sit, ut in liberalibus studiis, ac disciplinis sit profecturus; in Collegio eum admitti Societas curabit, & tam de his quam de illis, donec solidioris sint ætatis, & nullius ad vivendum auxilio indigeant, Societas in eorum cura vices patris geret, ut ejusdem Societatis filii merito possint nuncupari.

Cum quis de nuper conversis pecunia indigerit ad ejus inopiam sublevandam, mutuo detur: quam tamen ad libitum ejus Societati, cui se obstringet, spondebit reddere. Advertatur vero, quod si summa mutuo data duos aureos non excedat, apoca privata sufficiet; secus vero si excedat: nam, præter eam Tabellionis publici fides exigetur.

Haud vero schæda obligationis præmittatur, qua acceptam referat Societati eam summam, vel Governatori, vel Administratores, nulla facta apochæ, & fidei Tabellionum mentione, quæ deinde in libris relata, pro ejusdem Governatoris, & Administratores cautione inserviet.

Tandem Sacerdos, qui absolutionem ab hæresi nuper converso impenderit, cum serio moncat, curetque, ut eligat approbatum aliquem Confessarium, cui peccata deinceps aperiat, nisi forte sibi, a quo fuit absolutus, aperire vellet: atque eidem converso pecuniam pro ejus sustentatione, si quando exigeret, Societas non tribuat, nisi ejus Confessarius testatum faciat, eum semel in mense peccata aperire solitum esse, ac nisi forte eidem Societati ad Dei gloriam justis de causis aliud videatur.

De Officialibus, ac muneribus in Societate obtinendis. Cap. VI.

Erunt omnes, quibus hæc sunt obœnda, octo præter alios minores puta Director, Governator, quatuor Administratores, rationum collator, qui vulgo controller dicitur, & Secretarius, atque de his omnibus, deque eorum muneribus singularim dicitur in sequentibus. Hi vero præter Directorem, (qui Sacerdos esse debet) ex ecclesiasticis Sacris initiatis eligi non poterunt, licet ipsi in electione suffragium ferant.

Quoad tempus vero, quo cuique suum munus est exercendum, Director tribus annis, Governator duobus, reliqui vero tantum anno in munere persistent, nisi forte Governatorem, vel Administratorem iterum confirmare urgenti causa Societati videretur. Ex quatuor vero Administratores duo semper confirmari debent, qui cum duobus de novo electis administrabunt.

At vero quivis, qui huic Societati erit adscriptus, atque in ea, vel Officialis, vel in aliquo obœundo munere suam navat operam

F f f

ram, ac laborem, nullam mercedem, vel humanam remunerationem intendat, sed ad solam Dei gloriam, & Hæreticorum conversionem se, suaque omnia dirigat. Equum tamen Societati videtur, ut nonnulli nempe Gubernator, Administratores, Controllator, & Secretarius, qui aliquid in ratione sumptuaria reddenda, atque aliis scriptis exarandis de suo impendant, mercedem aliquam ex elemosynis de novo converforum consequantur.

*De Officialium Societatis electione.
Cap.VII.*

Ut electio ad Dei gloriam cadat, nec sine divina implorata ope efficiatur, pridieque electio fiat, quæ semper in Festo Exaltationis Sanctæ Crucis hora octava matutina est facienda, Sacerdotes omnes (si licebit tamen) Sacra de Spiritu Sancto facere: qui vero Sacerdotes non sunt, ipso Exaltationis Festo die peccata confiteri, & sacro pane se reficere optimum est.

Inde congregatis omnibus in loco jam ante quindecim dies destinato Director incipiat Hymnum: *Veni Creator*: quo cum reliquis precibus absoluto ad electionem procedatur: nulli autem extero in electione adesse fas erit. Electio vero hoc modo fiet: quisque scriptum in schedula nomen illius, vel eorum, quibus suffragium suum ferre voluerit, in loco, ubi, nec adverti oculis, vel aliquo modo cognosci possit, collocabit.

Director vero arculam circumgestabit, cui schedulæ commendentur, inde ad sedem suam reverfus alta voce electorum in schedula nomina perlegere singillatim, Secretario singula rescribentibus: quibus perfectis videbitur, in quemnam electio cecidit: quod si in prima electione nemini suffragia, quæ ad id munus requiruntur, lata fuerint, nempe duæ tertie suffragiorum partes, usque ad tertiam procedatur. Quod si neque in tertia peragetur, qui duo plura suffragia habuerint, eligantur, atque iis solummodo iterum suffragia ferentur, & qui plura habuerit, erit electus; si vero paria erunt uniuscujusque suffragia, res ad sortem renovabitur.

Electioe peracta: *Te Deum laudamus*, & reliquæ preces ad gratiarum actionem recitabuntur: postmodum vero Sacerdotes Sacra facientes debitas Deo gratias agere tenebuntur, simulque Divinam Majestatem orare, ut novos Officiales dirigat ad ea peragenda, quæ ad ejus gloriam, & bonum Societatis cedant.

De directione Societatis: Cap.VIII.

Directorem igitur semper habebit Societas, a quo regetur, quique Sacerdos erit: dummodo residentia alicujus Ecclesiæ extra Lutetiam, vel animarum cura, vel publico alio munere non sit impeditus, ejus erit Societatem dirigere, ac ad suum finem assequendum promovere. Tribus annis in eo

munere permanebit, nisi forte sponte pro bono Societatis, accedente duarum tertiarum partium consensu, se subtrahere velit: quibus confectis, non poterit in directorem iterum eligi, nisi tribus aliis elapsis annis. Quod si aliqua ex causa plusquam triginta diebus a dicta Societate Directori abesse contigerit, proponet idem Director aliquem ex Societate, qui suas vices gerat, quem tamen aptum eadem Societas censet, & dicitur Subdirector, ac durabit in eodem munere usque ad reditum Directoris, & non ultra.

Idem Director Constitutiones hæc Archiepiscopo Parisiensi pro tempore existenti ostendat, ut in illarum observantia, atque executione invigilare possit.

Poterit, prout necessarium Societati existimaverit, tam in generali, quam in particulari socios ad monere. Curet etiam in primis, ut socii inter se concordem mutuo se amore foveant, & complectantur. Conversis item de novo, seu divites, seu pauperes sint, in quibuscumque fortunæ casibus præsto esse debent: agrotantes autem saltem semel in hebdomada adire, atque invisere optimum est: Societati deinde referet morbum, & remedia, quæ ipse pro corporis, animæque salute opportuna judicabit.

Ante omnia autem curet, ut de novo conversi bonis moribus, & catholicæ religionis præceptis insistant. Quod si hoc per se præstare non poterit, doctorum hominum opera utetur, ne forte horum omnium inficitia ad pristinos mores relabatur.

Advenas autem, qui fidei amplectendæ causâ venerint, non solum invisere, & fortiores suscepta religione reddere debent, sed curabit insuper, ut ab hæresi non absolvantur, nisi prius confitent, eos non sic hanc absolutionem exquirere, ac tam Societas, quam ille, qui eos hospitio excipit, super hoc sententiam suam ferant: puerorum autem curam geret, quos Societas, vel ad literarum studia, vel ad artes destinavit, ac in suo munere bene se gerant necne, cognoscet, & suis præceptoribus commendabit; ac si quid illis deest patris vicem geret.

Si aliqua nuper conversum urgeret necessitas, ut statutus congregationis dies ad sublevandam ejus inopiam expectari non possit, poterit Director præcipere, ut quod congruum ipsi videbitur, tribuatur. Tenebuntur vero Gubernator, Administratores, & rationum Collator Directoris præscriptum exequi, dummodo ex una ad alteram Congregationem duorum aureorum summa pro quolibet non excedatur: Inde in proxima Congregatione Societatem de soluta pecunia certiore faciet: ab iis vero, quibus pecunia collata est, schedam obligationis, seu apocam fieri curabit, Subdirector autem non nisi unam libram Turonensem conferendi facultatem habebit pro quolibet, nisi forte majorem illi Societas tribui debere facultatem extimaret.

Si quando Societatis officiales conveni-

re expedierit, poterit Director extra Ordinem convocare, eosque consulere de iis rebus, de quibus totius Societatis sententiam rogare non est necesse.

Tandem si tam Director, quam Subdirector a Societate pluribus diebus, vel hebdomadis abessent, Gubernator eorum vicem geret, ac de quibus illi potuissent decernere, & ipse poterit.

*De Gubernatore, & reliquis.
Cap.IX.*

Gubernatoris munus (cui nihil sine communi omnium sensu, consensuque peragere licebit) erit pecuniæ mutuo datæ apochas, & schedas: obligationis omnes perlegere, atque examinare, eas vero illorum, qui ab Administratoribus aliquid acceperunt, sua manu subscribet: inde in acta Notarii, seu Secretarii Societatis referre curabit, simulque quidquid ab Administratoribus, & rationum Collatore acceptum, vel expensum fuerit. Conferentur deinde rationes cum Notarii commentario, quod vulgo registrum dicitur: quæ si inter se paria erant, computa subsignabit, & penes se habebit exemplar collatum cum originali, extractumque Commentarii, seu registri Notarii, in quo tam acceptum, quam expensum continetur.

Si Gubernatori ultra tres menses a Societate abesse contingeret, eligendus est alius, qui vicem Gubernatoris gerat.

Post Gubernatorem erunt quatuor Administratores, & unus rationum Collator, seu Controllator, quorum erit recipere destinatos, donatos, & legatos nummos pronoviter conversis, aliisque Societatis ministeriis; de quibus ipsi proprio, ac privato nomine tenebuntur, & tam dati, quam accepti ab ipsis rationem Gubernatori, vel Vice-Gubernatori, & Societati, ac aliis quibus de jure, & consuetudine, reddent, & nisi perfectam hanc rationem reddiderint, sciant se obligatione, qua obstricti sunt, nunquam absolvendos, quæ absolutio non nisi ab ipsa Societate poterit impertiri.

Rationum Collatoris, seu Controllatoris munus erit præter id, quod dictum est, conferre apochas, tam accepti, quam expensi, quod tamen aureum excedat; cumque illi a Gubernatore, vel Administratoribus, aliisque tradentur, sua manu subscribet.

Secretarius tandem, seu Societatis Notarius debet conficere, & apud se retinere, & custodire commentarium, seu registrum nominum illorum, qui Societatis opera ad catholicam fidem fuerint conversi: promissionum insuper, & rationum accepti, & expensi: cujuscumque item rei, quæ quomodolibet Societati addicta, aut donata fuerit ad pauperum converforum beneficium: tandem Societatis decreta, & Gubernatoris, Administratorum, & Controllatoris confectas rationes.

Curet præterea, ut Societatis primordia, & progressus, & res egregie a Societatis hominibus gestæ scriptis mandentur, *Ball. Rom. Tom.VI. Par.I.*

confectaque commentaria custodiat, ut ad majorem Dei gloriam, & posterorum exemplum futuris temporibus, quid Deus per suos dignatus est efficere, relegatur.

Relapsorum etiam a fide notam describet. Tandem scripta omnia, & Societatis monumenta omni cura servabit. Elapso vero anno sui muneris, inventarium eorum omnium, quæ apud se habebit, conficiet, quod Directori, & Societati ostendet, & retento apud se ejusdem inventarii exemplari una cum reliquis scriptis successori tradet.

Poterit etiam Secretarius secum adiutorem habere, si necessarium duxerit, & ipse par labori non sit, qui adiutor ex ipsa Societate est assumendus.

Jam vero his omnibus, qui Officiales sunt nihil dare licebit, sine Societatis, Directoris, vel Subdirectoris, aut etiam Gubernatoris consensu, ut supra dictum est.

De impressione librorum ab hominibus Societatis. Cap.X.

In edendis in lucem libris ab aliquo ex Sodalibus compositis, præsertim si materiam controversiarum contineant, ultra Superiorum, ad quos spectat licentiam, etiam Societatis assensus requiratur, ut nihil quod reprehendi possit ab ipsius Societatis Sodalibus publici juris fiat. Quamobrem Societas unum, aut plures destinabit, qui eadem scripta legant, relegantque, & si commode fieri poterit, coram ipsa Societate, dummodo in qualibet Congregatione in hujusmodi lectione non plus quam dimidiata hora insumatur: quæ vero scripta luce digna videbuntur, Societas eorum editioni consensum præstabit.

*De harum Constitutionum observantia.
Cap.XI.*

Non modo, qui huic Societati nomen dedit, in harum regularum observantiam invigilare debet, sed pro virili etiam curare, ne his aliquid unquam detrahatur, vel addatur, nedum aliquid de novo mutetur.

Unde cum Societas has leges observare promiserit, licet nullo peccati vinculo ad eorum observantiam obstringatur, ad illarum tandem custodiam super omnia debet insistere.

Constitutiones Societatis Exaltationis Sanctæ Crucis ultimo emendatæ juxta nonnullas notas Reverendissimi Domini Paulatii.

Franciscus Implus Secretarius.
Franciscus Paulutius &c.

§.2. Nos inviolabili erectionis, & institutionis prædictarum, ac Capitulorum, sive Statutorum hujusmodi firmitati, atque observationi, quantum cum Domino possumus, consulere, dictosque exponentes specialibus favoribus, & gratis profectui volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, *F f f a* qua-

Urbanus confirmat.

1634.

vis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotio Propagandae in universo mundo Fidei praepositorum consilio, erectionem, & institutionem dictae Societatis, ut praefertur, factas, nec non praesentia Statuta, sive Capitula huiusmodi apostolica auctoritate, tenore praesentium sine cuiusquam praedictio approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas apponit.

§.3. Decernentes praesentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari debere: irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae die 18 Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

Datum Romae apud S. Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die decimo octava Junii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

CDLIX.

Declaratio, ac confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondum a Sede Apostolica canonizatorum cum splendoribus, aut laureolis non proponendas, & processus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione faciendos.

Decreta hic enunciat a habes in Const. CXVIII. Sanctissimus. Tom. V. Par. V. fol. 318.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Celestis Hierosalem Cives, quorum gloriosis natalibus sancta latatur mater Ecclesia, sicut huius Sanctae Sedis Apostolicae ministerio a piis utriusque sexus Christianis venerantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Ecclesiae regimini divina providentia praepositum, pro suo praecipuo honoris Domus Dei zelo invigilare, ne quid in personarum cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctorum memoriam, sive cultum, inconsulta Sancta Sede praedicta innovetur.

Refert decreta alias edita super imaginibus defun-

§.1. Alias siquidem Nos sollicite animadvertentes abusus, qui irreperant, & irreperere non cessabant in colendis quibus-

1634.

Corum nondum a Sede Apostolica canonizatorum.

dam cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctorum, qui, etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti essent ab eadem Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque in Ecclesiis, aliisque locis publicis, atque etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus proponebantur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia a Deo per eorum intercessionem accepta in libris rerum ab ipsis gestarum enarrabantur, & ad illorum sepulchra tabellae, imagines, & res aliae ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volentesque proinde huiusmodi abusus pro debito officii pastoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus contra haereticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis, communicata, & mature considerata, ac discussa, de eorumdem Cardinalium consilio sub die 13. Martii 1625. declaravimus, statuimus, & decrevimus, ne quorumvis hominum cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantacumque illa esset) defunctorum imagines, aliaque praefata, & quodcumque aliud venerationem, & cultum praeserens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis, tam secularibus, quam regularibus, cuiuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur, antequam ab Apostolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (si quae apposite essent) amoverentur, prout eas statim amoveri mandavimus. Ac praeterea imprimi de cetero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui sanctitatis, sive martyrii fama, vel opinione, ut praefertur, celebres e vita migravissent, gesta miracula, vel revelationes, seu quaecumque beneficia, tamquam eorum intercessionibus a Deo accepta continentes, sine recognitione, aut approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhiberet: & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novum, & inordinatum in rem tam gravi committeretur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmitteret, eiusque responsum exspectaret: Revelationes vero, & miracula, aliaque beneficia praedicta, quae in libris horum hominum vitam, gestaque continent, eatenus sine recognitione, atque approbatione huiusmodi impressa erant, nullo modo approbata censi volumus, mandavimusque. Ad horum hominum sepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exulptas appendi, seu affigi, & lampades, sive alia quaecumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra, faciendae, Sedique Apostolicae refenda, ac probanda. Declarantes, quod per praefata praedicta in aliquo noverimus, neque intendimus iis, qui aut per communem Ecclesiae consensum, vel immo-

1634.

1634.

memorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia praefata Sedis Apostolicae, vel Ordinarii celebrantur. Cumque postea die secunda Octobris ejusdem anni 1625. a quibusdam revocari in dubium accepissemus, an tabellas, & imagines, quas imposterum offerri contingeret, recipere, & antea oblatas conservare liceret: Nos, qui tantummodo volumus occurrente abusus, qui irreperere videbantur, certiorum parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam divinae clementiae placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum eisdem Cardinalibus communicata, & simili eorum consilio declaravimus, quod sicut nunquam prohibuimus, nec intentionis nostrae fuit prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum huiusmodi, ut deinceps nulli dubitationi locus relinquere, statuimus, & decrevimus, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumve alium publicum secularem, seu regularem tabellas, & imagines, aliudve simile quisquam deferret, ac intercessionem hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, aut sanctitatis fama de mortuorum, optata se impetravisse diceret, liceret Ecclesiasticis personis Ecclesiarum, locorumve praedictorum cura praepositis tabellas, & imagines, sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quaecumque collatae gratiae fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque, qui consensu fuissent, attestacionibus recipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia tenerentur, in secreto aliquo seorsim ab Ecclesia loco custodire, ibidemque jam amota collocare, & aservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluisset, extarent huiusmodi sanctitatis qualescumque probationes Apostolicae Sedis iudicio tunc examinandae. Demum vero, ut eiusmodi decreta observarentur indubie, ac omnimodam sortirentur executionem, cum eisdem Cardinalibus re pariter communicata, deque eorumdem consilio praemissis addidimus, statuimus, decrevimus, atque declaravimus, ne ex tunc deinceps quisquam Ordinarius, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatorum, super alicujus utriusque sexus cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus, aliisve eiusmodi sanctitatem redolentibus, ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut processum instrueret, vel huc usque receptas informationes, instructumve processum ulterius prosequeretur, nisi postulator prius per legitimas iuridice susceptas probationes circa personam ejus, de cuius miraculis, revelationibus, aliisve rebus gestis sanctitatem praeserentibus ageretur, praescriptam in praefato nostro decreto formam omnino servatam extitisse docuerit; & nisi postea successive idem Ordinarius, aut ab Apostolica Sede ad hoc

specialiter delegatus, diligenti praehabita disquisitione circa eandem personam, super praefato decreto nullatenus contravenitum esse, rite pronunciarit: Utque id inviolabiliter observetur, statuimus insuper, ac decrevimus, ne transmissi ad Urbem undecumque huiusmodi processus a Congregationis Sacrorum Rituum Secretario, minusve Sanctae Fidei Promotore quomodolibet aperiantur, nisi prius in ipsa Sacrorum Rituum Congregatione, alio seorsim oblato authentico processu, ex eo Ordinarius, aut ab Apostolica Sede specialiter delegatum rite, ac recte, ut praemittitur, cognovisse, ac pronuntiasse praefato decreto nequaquam contrarium esse, plene confiterit, ac deinde a Nobis judicialiter aperiendi eos processus facultas indulta fuisset. Insuper longissimum tempus, illiusve immemorabilem cursum, de quo in praedicto decreto, intelligi declaravimus esse, tempus centum annorum metam excedens: Deque his, atque infra scriptis omnibus, quae in his decretis disposita, & ordinata sunt, aliqua suboriente difficultate, Ordinariis locorum, & Delegatis Apostolicis quibuslibet omnino interpretandi facultatem adedimus, utque Sedem Apostolicam desuper consulerent, ab eaque responsum expectarent, mandavimus eisdem, & alias prout in decretis desuper editis plenius continetur.

Modo illud confirmat, & declarat.

§.2. Quare inviolabili decretorum praedictorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decreta praedicta cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus: omniaque, & singula decreta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, observari omnino praecipimus, sub poena nullitatis quarumcumque informationum, processuum, ac interpretationis aliter, quam praevia supra scripta praecognitione instructorum, eorumque admissionis, publicationis, aut interpretationis; itaut eorumdem informationum receptiones, processuumve instructiones, necnon eorum admissiones, ac publicationes, & interpretationes habeantur pro non receptis, non instructis, non admittis, non publicatis, non interpretatis, eorumque amplius ratio aliqua nullatenus alicubi umquam haberi debeat.

Clausulas praefativas addit.

§.3. Decernentes praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quicumque in praemissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu quomodolibet habere praetendentes, ad praemissa vocati, & auditi, minusque causa, propter quas eadem praesentes emanarint, adductae, verificatae, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatae fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intea-

tionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitate, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint; aut ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret; aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apertionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concessio quempiam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra posse; neque ipsas præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futuro, inviolabiliter observari.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuntios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quovis quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nuntiis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus ubilibet existentibus, per apostolica scripta mandamus, ut statim atque præsentibus literæ ad eorum, & cuiuslibet eorum notitiam pervenerint, in sua quisque respective Diocesi, vel Provincia sedulo pervigilet, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant: transgressores vero si regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, nec-

non suspensionis a divinis: si vero Clerici seculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis a divinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum ordinum respective, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis poenis plectendo: Qui autem Libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculperint, seu quoquo modo affixerint, vel formaverint, ceterique artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus poenis juxta criminis gravitatem, eorundem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliæque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quocumque appellatione, recurso, & reclamazione remotis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ceterisque in contrarium facien. quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentibus, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætereundere possit, volumus pariter, & mandamus, quod eadem præsentibus per aliquem, seu aliquos ex Curatoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensem, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum inde amovebuntur, eorundem exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ post duos menses a die publicationis computandos, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & ardeant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

§. 8. Quodque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1634. Pontificatus nostri Anno XI.

Anno 1634. Indictione secunda Pontificatus SS. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die vero 5. Septembris supra prædictæ Literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prælibati SS. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Dominicus Mang. Curs.

INDEX

NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM,

Quæ in hoc Volumine continentur.

Numerus paginam indicat, A primam columnam, B secundam designant.

A

Æ Thiopibus Christianis Jubilæum concessum. pag. 80. a.

Alexander Card. Bichius. 374. a.

Alexander Card. Farnesius Avenionensis Legatus. 334. a.

Alexander Card. Montaltus. 188. a. Ei commissa reformatio Monasterii Sancti Salvatoris Majoris. *ibid.*

Aloysius Dux de Espernon nonnulla attentat contra Archiepiscop. Burdegalensem. 374. a.

Aloysius Trotius Magister peditum Itolorum Exercitus Hispanici. 92. a. Fortilitia Vallis Tellinæ a Torquato de Comitibus Papæ delegato Hispaniarum Regis nomine recipit. *ibid.*

Andreas du Val Doctor Parisiensis. 26. a.

S. Antonii de Sancto Antonio Ordo. 21. b. Nuncius Apostolicus in Regno Neapolitani deputatur perpetuum Præceptoris extra Portam Capuanam Conservator. *ibid.* Abbatii Generali Ordinis data facultas Constitutiones edendi. 384. b. Quæ editæ a Pontifice confirmantur. 403. a.

Antonius Card. Barberinus delegatur ad Urbini Ducatus capiendam possessionem. 19. a. Aliæ facultates hanc ad rem eidem concessæ. 61. a. Ei commissa visitatio Ecclesiarum, & piorum locorum Urbis. 140. a. Domum pro Fratribus Ordinis Cappuccinorum Romæ erigit. 275. a. Concessa ei facultas modum Officiorum, Magistratumque Ducatus Urbini mutandi. 278. b.

Antonius de Paula M. Magister Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. 111. b.

Antonius Fernandez de Toledo Alva Dux Regni Neapolitani Pro-Rex. 171. b.

Antonius Mascaregnas Commissarius Cruciatæ in Regno Portugallie. 405. b.

Antonius Tornielius utriusque Signaturæ Referendarius. 245. a.

Armandus Jo. Card. de Richelieu. 171. a. Ei potestas facta hæreticos Galliarum absolvendi. *ibid.*

Astrologi iudicarii quibus poenis coercendi. 268. b.

Augustinus Mascardus Rhetoricæ professor in publico Urbis Gymnasio. 121. b.

B

S. Ancti Benedicti dies festus in locis, in quibus existunt Monasteria Ordinis ab eo instituti Congregationis Hispaniarum, tamquam de præcepto celebrandus. 316. a.

Benedictini. *Vide*: Ordines Regulares. *suo loco.*

S. Bonaventuræ Ecclesiæ de Urbe Lucanis concessa. 275. b.

Brittanorientis Ecclesiæ. 34. a. Nonnulla Castra ei asserta. *ibid.*

Bursfeldensis Congregatio. *Vide*: Ordo Cassinensis.

C

V. En. Cajetanus Thienæus. 200. b. Congregationem Clericorum Regularium instituit. *ibid.* Causa ejus Beatificationis in S. Rotæ Auditorio agitur. *ibid.* Beatorum Albo adscribitur. 201. a.

Camaldulensium Congregatio. 24. a. Statuta pro satisfactione onerum Missarum in Ecclesiâ Sancti Gregorii de Urbe. *ibid.* Prior hujusce Monasterii censetur Procurator Gen. totius Congregationis. 25. a.

Canonicus ab Episcopo pro visitanda Diocesi electus fructus suæ Præbendæ percipere potest: amissis tamen distributionibus quotidianis. 149. b.

Cardinales fruuntur Indulto conferendi Beneficia S. Sedis affecta illarum Ecclesiarum, quibus præsentibus. 12. b. & seqq. Atque etiam Pensiones transferendi. 267. b.

Cariatense Seminarium erectum. 132. a.

Carolus Archidux Austriae Collegium Societatis Jesu in Oppido Nisse cum Universitate Studii Generalis erigit. 14. a.

Carolus Barberini pontificiarum copiarum Gubernator generalis. 7. b.

Carolus Lotharingæ Dux. 125. b.

Carthusiani. *Vide*: Ordines Regulares. *suo loco.*

Catharina a Lotharingia Abbatisa Monasterii de Romaricomonte. 125. b.

Cathecumenorum Ecclesiæ, & Domus in Urbe. 3. b. Deputati ad ejus regimen possunt Notarios cogere ad aperienda, & ostendenda Testamenta. *ibid.*

Coele-